

PHẬT CÁT TƯỜNG ĐỨC TÁN

QUYỂN HẠ

Quy mạng đáng Đại sư tử hống
 Sanh ra hết thấy cửa thiện hạnh
 Đối hết thấy tánh biết như thật
 Tri kiến không hơn khắp hết thấy
 Khéo hóa chúng sanh không gián đoạn
 Tuyên thuyết vô biên các pháp môn
 Trước nhất phá tướng vô minh kia
 Bạc tùy giác hết thấy các pháp
 Bạc Đại chánh hiểu rõ chúng sanh
 Bạc giác ngộ các pháp vi diệu
 Đối lý vô ngã đã hiểu rõ
 Bạc khéo tỏ tự tánh các nghiệp
 Hiểu rõ hết thấy phần lượng cõi
 Biết rõ tánh sanh diệt xưa nay
 Đối các pháp khổ, biết như thật
 Bạc khéo ngộ tự tánh chơn thật
 Khéo hay giác ngộ không quấy nhiễu
 Tự tánh thế gian thấy biết rõ
 Phá trừ ác kiến, trí mở sáng
 Bạc biết rõ hết thấy nhân quả
 Biết rõ tướng xuất ly ba cõi
 Nên lại tu các hành thật khó
 Thân không mệt mỏi, chấp tướng mất
 Đối với pháp nhỏ, không chán là
 Cuối cùng phương tiện khéo nhiếp lợi
 Tuyên thuyết các pháp môn Trung đạo
 Là thay đức Thích Ca Mâu Ni

Dãnh lễ, quy mạng bậc Ứng cúng
 Bậc thuyết tối thượng, bậc Tịch-mặc
 Đại sư con tối thắng, tối thượng
 Khéo nhiếp các ý lạc chúng sanh
 Nơi các sự tướng thấy không nắm
 Bậc đầy đủ hai loại xưng tán
 Khéo hay thành tựu Bốn nhiếp pháp
 Sáu pháp hòa kính khéo tuyên dương
 Sáu hạnh thường làm đã viên mãn
 An lập chánh tri kiến thậm thâm
 Được các Đẳng Trì tịch, tịnh lành
 Trong thiện pháp, tâm không phóng dật
 Đã chứng trước khi Phật thành đạo
 Bậc hiểu rõ chánh đạo thậm thâm
 Khai mở trí quang minh sâu xa
 Nơi đạo không tầm, không tứ kia
 Kính lễ Như Lai, bậc chứng ngộ
 Gom tụ cảnh sở tri bậc trí
 Vi tế, sâu xa thấy biết rõ
 Hiện thị hai loại cảnh Niết Bàn
 Chứng hết tất cả đạo Niết-bàn
 Đem dài chúng sanh khởi hư vọng
 Phật phương tiện nói pháp chơn thật
 Chúng sanh đắm trong bùn sanh tử
 Phật duỗi tay vì chúng tiếp độ
 Chúng sanh đoạ lạc trong nẻo ác
 Phật phương tiện vì chúng cứu vớt
 Chúng sanh khởi các sợ sanh v.v...
 Phật vì chỉ dẫn chỗ không sợ
 Tự đủ sức uy thần rộng lớn
 Thân hiện hết thấy sắc tướng báu
 Tâm ở trong báu diệu tròn sáng
 Tuyên thuyết chánh pháp báu không sánh
 Phật không bị người khác nhiếp phục
 Hết thấy không ai chống trái Phật
 An trụ hết thấy môn hoan hỷ
 Phật hết thấy tướng đều viên mãn
 Sa-môn vô thượng hạnh chánh chơn

Như hoa sen nở, trí thanh tịnh
 Rộng chứa phạm hạnh hết không còn
 Kính lễ bậc phạm hạnh đã lập
 Tuy kinh Vệ Đà sáng thế gian
 Không hoại hết thấy giáo pháp Thánh
 Tẩy rửa hết thấy các tội cấu
 Chứng được pháp tăng thượng bậc nhất
 Khéo hay thành tựu pháp giữ sáng
 Hay khéo chỉ dẫn chốn tịch tịnh
 Đạo sư khai thị cửa vui thiện
 Đồng trống luân hồi làm thầy giỏi
 Thường lia hết thấy các tối tăm
 Mở mắt vui vẻ thường nhìn ngắm
 Bậc thanh tịnh rớt ráo không nhiễm
 Tội phước không động, hành giải thoát
 Hay đối tự thân quán tánh Không
 Ái kiến đã tận, khéo không nhiễm
 Đối các dục cảnh lia tâm tưởng
 Lìa phiền não nhiễm và phân biệt
 Tâm trụ các sự nghiệp tịch tịnh
 Trong pháp mặc nhiên được giải thoát
 Đại Mâu Ni tịch tịnh tối thượng
 Bậc vô nhiễm hết thấy thanh tịnh
 Công đức xuất thế đã rộng lớn
 Chiếu ánh sáng lớn khắp thế gian
 Cảnh vọng thế gian đều quán hết
 Các pháp tướng chơn thật viên mãn
 Dây ái đã đứt, đủ thân thông
 Khéo phát trí tuệ đại quang minh
 Phá hết thấy tâm nương bám kia
 Nơi các ý lạc đều tịch tịnh
 Như lai đã lia các lỗi lầm
 Xứng đáng kính lễ và cúng dường
 Đứt hết thấy ác pháp không lợi
 Bậc tương ứng hết thấy lợi ích
 Phật là bạn lành với chúng sanh
 Hai chân, không chân, bậc đệ nhất
 An trụ trong các tánh Niệm, Tuệ

Bạc khéo đủ pháp không quên mất
 Phật đối tự tánh nghĩa, vô nghĩa
 Hòa hợp, nương tựa mà không chấp
 Sợ bờ này sanh tử đã trừ
 Hay chứng vui bờ kia Niết-bàn
 Phật khéo nương tựa hành chánh đạo
 Nghe không sai lầm, tâm không giảm
 Trong các thanh tịnh, Phật tối tôn
 Sắc tướng rộng lớn, tuệ quang chiếu
 Thế gian thì có vị đấm dục
 Trí Phật lâu đã khéo xa lìa
 Trí tuệ ngợi khen cửa Niết-bàn
 Kính lễ Như Lai lời quyết định
 Kiến không nhiễm và Tư không nhiễm
 Lời không nhiễm cùng Nghiệp không nhiễm
 Mạng không nhiễm, tinh cần không nhiễm
 Niệm không nhiễm và Định không nhiễm
 Giải thoát không nhiễm, trí không nhiễm
 Khéo an trú nơi Giới, Định, Tuệ
 Hết thấy trói buộc đều đã đoạn
 Phá các phiền não, chốn điên đảo
 Phạm hạnh Như Lai được sanh ra
 Đã trụ vị thanh lương tối thượng
 Bạc hết thấy sở tác tịch tịnh
 Không bám việc ái kính thế gian
 Đã hay đoạn trừ năm phần kiết
 Lại hay đầy đủ sáu phân pháp
 Khởi một tâm hộ niệm bình đẳng
 Bốn y thành tựu trọn không thiếu
 Thuần nhất chơn thật không sai khác
 Sở ái thế gian bình đẳng xả
 Tâm chơn chánh, nghĩ không điên đảo
 Bạc đã được khinh an hết thấy
 Tâm khéo giải thoát, Tuệ giải thoát
 Khéo an lập phạm hạnh thuần nhất
 Như lai, đại trượng phu tối thượng
 Cho nên quy mạng, rộng ngợi khen
 Kính lễ A La Hán tối thắng

Lìa danh, lìa tướng, lìa phần vị
 Thoát qua cửa danh tướng phần vị
 Danh, tướng, phần, vị đều tịch tịnh
 Tâm khéo thấy hay dứt lửa dục
 Dục cảnh, tham ái thấy đều trừ
 Đối các dục nhiễm lìa chứa đựng
 Và lìa hết thấy lỗi lầm dục
 Khéo tu bảy loại pháp quán tưởng
 Khéo thuyết pháp môn Bồ Đề phân
 Hết thấy đã hay thắng phục người
 Phật là bậc vô úy đồng mãnh
 Lìa si, đoạn nhiễm thù thắng nhất
 Bậc không lỗi, giới lực tăng thượng
 Đủ trí tuệ lành, tâm vi diệu
 Trong nhiếp các thứ hạnh công đức
 Không nghi, lìa nhiễm, thường vui đủ
 Đã dứt các nguồn vọng thế gian
 Việc Đại Sa-môn đã làm xong
 Kính lễ bậc hoan hỉ chơn thật
 Phật tối thắng trong Ma-nậu-nhạ
 Đã nơi thân mình khéo quán sát
 Nên được, đã được các thuyết môn
 Kính lễ Như Lai không gì sánh
 Niệm chánh quán đúng, hết thấy biết
 Không bị người phục, hay phục người
 Đã được tịch tịnh, không chỗ làm
 Kính lễ trâu chúa, bậc tối thắng
 Vô lượng sâu xa, trụ tịch lặng
 Trí chánh thường hành hạnh an lạc
 Như pháp luật Ngài, uy nghi khéo
 Lễ bậc thân Nghiêm tâm tịch tĩnh
 Các hành viên diệu, lời khéo nói
 Thân hiện Đầu-đà, tướng khó làm
 Lời không hý luận, trụ chánh chơn
 Kính lễ bậc chánh mạng lìa tham
 Như-lai tôn thắng mà tự tại
 Giống như Đế Thích, thắng trong trời
 Chỗ đến chánh thuận lại khéo quán

Lời lẽ khiêm hạ mà vui hòa
 Bạc thanh tịnh hết thấy thanh tịnh
 Lành thương, không vướng, rộng thanh tịnh
 Công đức thành thực, hương tràn đầy
 Kính lễ đã đến chốn tối thượng
 Phật là Đại Tiên Vương trên hết
 Rộng chứa công đức đầy không giảm
 Tịnh hạnh đã tròn, siểm nịnh dứt
 Kính lễ chánh trí, khối quang minh
 Thân tâm thanh tịnh lại khinh an
 Đã dứt hết thấy các oán đối
 Bạc tuệ tịnh, tuệ rộng, tuệ lớn
 Lấp nguồn nóng giận thường hoan hỷ
 Trong chúng sanh không người vượt hơn
 Không thể xứng lượng, là chấp trước
 Cứ thân thông đạt, đã không nghi
 Kính lễ bậc Năng Nhân khéo hiểu
 Tối thượng trong giáo hoá, điều phục
 Khả ái vô thượng, làm ánh sáng
 Không cầu, không mạn, không ái trước
 Kính lễ bậc thanh tịnh, không dối
 Đã lìa tối tăm không chỗ nhiễm
 Trong Bồ-đặc-già-la hơn hết
 Đã được danh xưng lớn Thiện Tịch
 Lễ bậc không chấp, không trói buộc
 Nghi hoặc, đấm trước đã lìa lâu
 Vô ngã trừ chấp tướng, ngã kiến
 Tuyên dương pháp đầu, giữa, cuối lành
 Văn lành, nghĩa lành đều viên mãn
 Chúng sanh trong khổ không lười mệt
 Phật phương tiện nên khiến nghỉ ngơi
 Chúng sanh không đến cửa xuất ly
 Phật phương tiện nên khiến xuất ly
 Như lai không trụ nơi diệt pháp
 Thường hay cứu độ nhiếp thế gian
 Vì cửa chánh pháp rất rộng lớn
 Kính lễ đại trí thấy thấu nhiếp
 Khéo dứt các phân biệt tà vọng

Đã lia hết thầy đạo tìm cầu
 Phá các ác pháp gọi thẳng nhưn
 Lìa bảy loại nhiễm, tròn phạm hạnh
 Như bùn không đục, không thể nhiễm
 Thanh tịnh thường nương tựa phạm hạnh
 Tuy trừ nhiễm pháp rõ tánh không
 Thoát ra ngữ ngôn tâm không bám
 Phật thường an trú thân niệm tánh
 Tâm Phật đã vượt qua hai bờ
 Bạc chánh trí sâu dày, đồng lực
 Bạc thân lành trong cửa kiết tường
 Kính lễ Đại bi không nghĩ bàn
 Hết thầy việc làm lực tự thông
 Người yếu kém trợ giúp mutu làm
 Người tốt đẹp tất hay tùy thuận
 Phật là thân Kim Cang bền chắc
 Được sanh ra từ chốn chơn thật
 An trụ hết thầy môn tương ứng
 Chứng đại Niết-bàn, vui tối thượng
 Như Lai đã được lợi tối thượng
 Xả bỏ vui riêng mà không vướng
 Chỉ dẫn chốn an ổn thế gian
 Rộng vì chúng sanh nói chánh đạo
 Quy mạng đáng Đại Giác
 Hiện chứng đạo Chánh Giác
 Người không tu phạm hạnh
 Phật khéo vì kiến lập
 Phật là bậc biết đạo
 Bậc hiểu đạo, nói đạo
 Phật là bậc chánh đạo
 Chỗ các đạo quy hướng
 Phật từ chiếu sáng sanh
 Lại là bậc Trí sanh
 Nghĩa sanh và Pháp sanh
 Khéo nói nghĩa sáng tỏ
 Bậc xuất ly các nghĩa
 Đại Sư tử trong người
 Đại Long tượng trong người

Đại Tiên vương trong người
 Bậc Chánh tri trong người
 Bậc Trí dũng trong người
 Thù thắng nhất trong người
 Rất cao tốt trong người
 Bậc Thù diêu trong người
 Hoa sen trắng trong người
 Không sợ và không kinh
 Không khiếp cũng không sợ
 Phật là bậc lia sợ
 Không sợ không bon chen
 Sợ hãi hiểm nạn trừ
 Đoạn diệt các nạn sợ
 Tự thoát ra cảnh sợ
 Lại khiến người cũng ra
 Tự đoạn diệt nạn sợ
 Lại khiến người cũng đoạn
 Tự qua biển nạn sợ
 Lại khiến người cũng qua
 Là vui dựng lông thân
 Là sợ dựng lông thân
 Phật hơn không gì sánh
 Cũng lại không gì bằng
 Công đức khen không xiết
 Đã vượt quá cân lường
 Lại chẳng thể thủ tượng
 Cũng không thể phân biệt
 Là chúng sanh tối thắng
 Chỉ một không có hai
 Phật là trí tự nhiên
 Mà không ai ngang bằng
 Rộng lợi các chúng sanh
 Kính lễ Nhất Thiết Trí
 Chư thiên và người đời
 Trong Phạm-ma, Sa-môn
 Phật là bậc tối thắng
 Là bậc không ai hơn
 Phật bảo rất ít có

Mà cũng lại khó được
Gặp Phật bảo ra đời
Thật hy hữu khó được
Phật là mắt rộng lớn
Lại là ánh sáng to
Ánh sáng lớn soi tỏ
Đèn lớn, đuốc sáng lớn
Không tối, sáng rực rỡ
Đã được pháp tối thượng
Căn, lực, giác đạo tròn
Không cùng với Thanh-văn
Hoặc việc không ích lợi
Như Lai liền không sanh
Không lợi không hiện hoá
Không lợi cũng không ẩn
Phật vì các quần sanh
Lợi ích nên ra đời
Thương xót các thế gian
Làm các việc lợi lạc
Ở trong chúng Trời người
Phật là bậc Chánh kiến
Dùng pháp luật chánh đạo
Rộng chỉ dạy hết thảy
Lại trong hết thảy chúng
Phật là bậc khả ái
Đều khởi tâm kính yêu
Khởi quán tưởng kính trọng
Phật là chỗ thân cận
Và cung kính đi theo
Đảnh lễ thấy chơn như
Báu kiết tường tối thượng
Mắt tuệ Phật chiếu sáng
Lại từ mắt tuệ sanh
Khai phát lửa tuệ sáng
Cầm đuốc tuệ to lớn
Đốt đèn tuệ sáng khắp
Tuệ lớn phá tối tăm
Nhất thiết tánh, tự tánh

Như-lai đều soi rõ
 Như-lai tuệ căn hơn
 Vi diệu lại trên hết
 Như-lai tuệ lực lớn
 Mà không thể khuất phục
 Chứa tuệ tài vô tận
 Đủ tuệ bảo vô giá
 Cầm đao tuệ sắc bén
 Giữ khí cụ Tuệ tốt
 Nắm kiếm tuệ bén nhọn
 Tuệ không rơi, không giảm
 Phật khéo mở chánh tuệ
 Hiểu thấu hết thầy pháp
 Tuệ rộng là cung điện
 Bạc chánh trí ở yên
 Tuệ bền chắc là tường
 Vây bọc mà giữ kín
 Chánh tuệ bất tư nghì
 Làm thêm thang đi lên
 Bạc hơn không khuất phục
 An trụ tâm không khác
 Không bị người khuất phục
 Cũng lại không chỗ nắm
 Mà ở trong ba cõi
 Là bậc nên cúng dường
 Hết thầy hiện quán sát
 Hết thầy không chỗ bám
 Việc nên biết đã biết
 Điều cần lìa đã lìa
 Pháp nên được đã được
 Việc làm tốt đã làm
 Việc mình thấy tròn đầy
 Vì thế gian truyền dạy
 Phật là bậc Thánh lớn
 Tinh tấn chưa từng có
 Đã an lập thanh tịnh
 Hạnh hy hữu rộng lớn
 Hiện chứng đạo tối thượng

Pháp hy hữu khó nghĩ
Đạt được câu tối thượng
Uống cam lồ Niết Bàn
Nhổ bỏ rã lưới ái
Chặt gốc các lỗi lầm
Hạnh lành không khác biệt
Bám vào pháp vô nhiễm
Sanh thiện và thể thiện
Thắng thiện mà xuất gia
Chỗ gốc thiện theo đến
Kính lễ bậc Thiện lai
Không động chẳng nghĩ bàn
Bậc trí tôn trong trí
Trừ đối nịnh, nhiễm ô
Đã qua biển phiền não
Tương ưng hành giải thoát
Giải thoát các trói buộc
Đã được tâm không thủ
Đã tận hết thủy lậu
Đã tận bờ lỗi lầm
Đã phá hết thủy độc
Đã đoạn hết thủy chướng
Đốt hết các lưới kiến
Có các lời tà vọng
Và thấy nghe tà vọng
Việc làm tà, nghĩ tà
Hết thấy Phật đã là
Các pháp Uẩn, Xứ, Giới
Tùy rộng, lược, khéo nói
Nương tịnh không trói buộc
Hơn hết trong chỗ nương
Người không cứu, cứu giúp
Không về, làm chỗ về
Người không chỗ hướng đến
Vì họ làm định hướng
Đã qua biển sanh tử
Vào khắp các cảnh giới
Chốn cần phải hiện hóa

Hết thấy đều đã đến
Những kẻ đọa ác xứ
Phật thường biết thường nghĩ
Bền dùng phương tiện khéo
Mà rộng vì cứu độ
Không tham và không sân
Không si, thiện căn đủ
Thân lớn, thân thường trụ
Bậc bi mãn lợi ích
Thân mặc áo họ Thích
Rộng tạo việc tốt lành
Sức tinh tấn hi hữu
Bậc đại trí hiểu chơn
Pháp Giới Nhân chơn thật
Nội tâm thường siêng năng
Rộng lớn lại sâu xa
Đầy đủ các công đức
Quang minh soi rạng rỡ
Tâm điều phục sáng sạch
Như nước lặng lắng trong
Giống lành hiện viên mãn
Mắt thanh tịnh thế gian
Hoa Ưu-bát-la xanh
To lớn lại thù diệu
Biến khắp mười phương cõi
Vắng lặng tánh nhuần thấm
Trăng mâu Nhất Thiết Trí
Phật đức rộng vô biên
Cho nên con ngợi khen

